77ste Jaargang — N° 7

Zaterdag 14 Februari 1931.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincienieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels .....fr. 3.50
Elke regel meer .....fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Het eeuwfeest van de Grondwet

't Was verleden Zondag honderd jaar geleden dat het Nationaal Congres de Grondwet van het nieuwe onafhankelijke België stemde en deze gebeurtenis, al is zij ook ongemerkt voorbij gegaan, roept toch de aandacht op de werkzaamheden van het Nationaal Congres.

De Nederlandsche regeering, de omwentelingsbeweging willende versperren, had te Brussel een Congres bijeengeroepen, bestaande uitsluitend uit afgevaardigden der Zuidelijke provincien.

's Anderendaags weigerde het Voorloopig Bewind het besluit als principe van gezag te erkennen, doch bevestigde de bijeenroeping der afgevaardigden als uitdrukkelijk van den volkswil.

De kiezingen werden vastgesteld op 23 October.

Op 10 November had de openingszitting van het Congres plaats in de zaal der Staten-Generaal te Brussel, onder voorzitterschap van M. de Potter, ouderdomsdeken ; tot werkelijk voorzitter werd baron Surlet de Chokier bij meerderheid gekozen.

De eerste stemmingen van het Congres betroffen der Staatsvorm ; de grondwettelijke monarchie werd aangenomen met 174 stemmen tegen 15 uitgebracht op de republiek ; de uitsluiting van den troon van het geslacht Nassau, werd in eerste lezing aangenomen met 131 stemmen tegen 28, in tweede lezing met 161 stemmen teegn 9.

De vorming van het Wetgevend lichaam, bestaande uit de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers, werd met een amendement van M. Rogier, aangenomen met 128 stemmen tegen 62, luidend dat ook de Senaat door het kiezerskorps zou worden verkozen en niet door de Kroon worden benoemd.

De grondwet

het meesterwerk van het Congres gestemd op 8 Februari 1831 werd den 7 April daaropvolgend afgekondigd.

Men weet dat zij het land beheerd heeft tot in 1894, wanneer de grondwetsherziening werd aangenomen en het algemeen stemrecht werd ingevoerd.

Welk oordeel men ook moge vellen over de Grondwet, men moet erkennen dat zij voor den tijd inderdaad een meesterwerk is geweest, ingegeven door den zuiversten geest van vrijheid en volksgezindheid.

Overigens onze Constituanten hadden slechts te putten aan de bron onzer gemeentelijke keuren, inzonderheid aan die van Anwerpen, dewelke van de XIVe eeuw dagteekenden, en die het initiatief onzer burgerlijke vrijheden hadden genomen.

Zij bevestigde de persoonlijke vrijheid, de onschendbaarheid der woning, het recht van vereeniging, de onafzetbaarheid der magistratuur, het recht van toezicht op 's lands geldelijk beheer.

Zij riep de vrijheid van onderwijs en van eeredienst uit, de vrijheid van drukpers ; de gelijkheid der burgers voor de wet en de afschaffing van alle privilegies ; de rechtstreeksche kiezing van de volksvertegenwoordiging door de natie.

Gedurende twee maanden beraadslaagde het Congres over het opbouwen der Landskeure, niemand na-apend, een oorspronkelijk werd voortbrengend dat aan de zeden en gewoonten van den tijd was aangepast, resumeerend kortom al den vooruitgang in de openbare gedachten verwekt door de Fansche Revolutie, bezield blijvend evenwel door de eeuwenoude gewesten.

Zoo is deze Grondwet, die in dien tijd Europa verraste en verontrustte, geworden een monument dat later aan al de landen tot les en ook tot voorbeeld zou strekken.

Kort na de afkondiging der Grondwet had de kiezing plaats van Prins Leopold tot eersten Koning der Belgen.

De regent, baron Surlet de Chokier, legde zijne volmacht neer en op 21 Juli 1831 deed koning Leopold I zijne intrede te Brussel.

De taak van het Nationaal Congres was afgeloopen ; het had zijne zending waardig vervuld.

INDIEN...

Indien de menschen wilden, dan zouden zij hier beneden het betrekkelijk geluk smaken waarnaar ze verlangen als de uitgehongerde naar een stuk brood. En dit geluk is het geld met hoopen, zijn het goederen zonder einde, of zijn het de zaken waarmede ze willen geld verdienen als slijk ?

Geld ! dat is er voorzeker noodig, om voor het dagelijksch broodje te zorgen, dat is er zeker noodig om ordentelijk door de wereld te geraken. Heeft een heilige niet gezegd dat een zekere welstand noodig is, om het huishouden gemakkelijker en vaster in stand te houden.

Maar geld is zeker nog niet het voornaamste.

Er zijn huisgezinnen, die geld, veel geld verdienen, die in een zekeren graad rijk zijn en die toch op geen huisgezinnen trekken, maar die op uitstekende huisgezinnen zouden trekken indien ze wilden.

Zijn er geen familien die goed samenhangen, uiterlijk of in schijn, maar die feitelijk in stukken liggen; waar man en vrouw hun plichten onder de voeten trappen, waar de man meer buiten leeft dan binnen, waar de kinderen doen wat zij willen en den weg inslaan van het zedenbederf.

Neen, geld en welstand is nog het voornaamste niet in een huishouden.

Indien de menschen de liefde betoonden, die ze zouden moeten betoonen, dan zou het toch beter gaan in ons ondermaansch diep.

Liefde ! die is er ongetwijfeld broodnoodig ; zij is de band die het al aaneensnoert : vader aan moeder, moeder aan vader, en de kinderen aan de ouders.

Maar liefde gelijk men het nu noemt is dat voldoende ? Ja, indien de menschen wilden gelijk ze zouden moeten willen.

Er is liefde die ontaardt in overdreven toegevendheid aan de kinderen, en dat zouden ze niet mogen willen.

Liefde ? zorgen en werken om de kinderen een ordentelijk bestaan te verschaffen. Schoon, schoon !

Ik heb, zei een vrouwtje, acht kinderen groot gebracht ; ik heb ze allen aan een schoon bestaan geholpen. De jongste woont nu met zijn vrouw bij mij in, maar alle avonden gaan ze naar de cinema of naar de dancing, voor heel de nacht. Mijn man is er van onder getrokken naar het ouderlingenhuis en nu zit ik heele nachten moederziel alleen.

En 't vrouwke zuchtte. En hadden ze gewild : de liefde der moeder, de liefde van den vader, de liefde der kinderen, ware de liefde geweest, die zij hadden moeten willen, indien ze de ware liefde gewild hadden.

Is zulke liefde het onontbeerlijkste in de familie ?

Neen, indien de huishoudens het geluk wilden, dat ze zoeken dan zouden ze het vinden in den godsdienst, die het voornaamste is in het huisgezin.

Och ! indien de menschen wilden wat ze zouden moeten willen, dan zouden ze tot hun waar geluk ondervinden dat de godsdienst de bovennatuurlijke liefde, de christelijke liefde baart om God om O. L. Heer.

De godsdienst bouwt de huwelijksliefde op de godsdienstige gevoelens en boven-natuurlijke deugden, en niet eerst en vooral op rijkdom en al wat vergankelijk is.

Indien al de menschen den godsdienst wilden beoefenen gelijk het zijn moet, den godsdienst, die het huwelijk één, heilig en onverbreekbaar verklaart ; den godsdienst die de kinderen roept en zegent en ze leert opbrengen tot Gods glorie den godsdienst, die aan de kinderen oplegt : eerbied, liefde gehoorzaamheid, behulpzaamheid jegen hunne ouders, behulpzaamheid in het leven en behulpzaamheid na den dood, den godsdienst die in het huisgezin doet bidden gelijk het zijn moet, des morgends, des avonds, voor en na het eten, en voor een werk van groote aangelegenheid.

Och, indien de menschen wilden dan ware het huisgezin een afbeeldsel van het volmaakt huisgezin van Nazareth.

Indien de christene menschen wilden wat ze moeten willen.

Griep, bronchiet, mist

We liggen tegenwoordig zoo een beetje overal in ons land met de influenza. Maar ook elders dan in België speelt ze haar perten. Zij is tamelijk wel verspreid in het Noordelijk halfrond inbegrepen het Noordelijk deel van Amerika.

In betrek met dit verschijnsel en zijne gevolgen, worden bemerkingen gemaakt die niet alleen de influenza lijders van Belgie aangaan, maar ook die uit andere landen.

Tot hiertoe heeft de griep niet al te veel slachtoffers gemaakt. Het gemiddeld sterfteeijfer voor de 107 voornaamste steden van Engeland is verleden week 17,2 geweest tegen 17.1 de voorgaande week. Het verschil is onbeduidend.

Toch moet men voorzichtig zijn, want eene ontleding der statistieken ontsluiert dat een zekere verhooging der doodelijke gevallen van bronchiet, pneumonie vast te stellen is sedert dat de griep haar ronde doet.

Het verschijnsel wordt sedert drie weken waargenomen.

Men besluit uit de vastgestellingen verleden winter en dezen winter gemaakt, dat zoo de griep uit zich zelven een oorzaak van overlijden is, hare tegenwoordigheid altijd samenvalt met eene vermeerdering van het getal sterfgevallen, veroorzaakt door bronchiet en pneumonie.

Het is niet te betwijfelen : een zeker verband bestaat tusschen deze kwalen om de reden dat eene lichte ontsteking door de griep verwekt, den weerstand van het organisme tegen eene ergere aansteking verzwakt.

Daaruit volgt klaarblijkend dat een zieke die met de influenza ligt, voorzichtig zijn moet gedurende de dagen die op zijn herstel volgen.

Hij moet, zooveel mogelijk de geheurlijkheden en omstandigheden vermijden, die ademhalingsstoringen zouden kunnen teweeg brengen : verkoudheden, schielijke veranderingen van tempepratuur, mistige atmosfeer en natuurlijk elke oorzaak van rechtstreeksche besmetting, zooals stof.

Er bestaan redenen om te gelooven dat het stof bij de ademhalingsziekten eene bedrijvigere rol speelt dan men tot hiertoe meende.

Een der gewone gevolgen van de influenza is van de vliezen der ademhalingswegen aan te tasten. De rookers die met de griep liggen, hebben geen lust meer naar het rooken, omdat zij meenen dat zulks hun de keel verbrandt.

Zelfde gewaarwording bij vele werklieden, die in eene stofachtige atmosfeer arbeiden. Het is eene kwestie tot nu toe niet opgelost — van te weten of die ontsteking de natuurlijke voorgangster is van 'n koude, maar het is een vastgesteld feit dat diegenen die in eene stoflooze atmosfeer leven en werken, aan de koude ontsnappen, zelfs als zij aan eene besmetting blootgesteld zijn.

In dezelfde gedachtenorde kunnen we zeggen dat de zeer dichte misten in Lancashire (Engeland) onmiddellijk waren gevolgd van eene verhooging van het sterfteeijfer, eijfer dat verlaagt in de naburige streken waar de mist minder dicht was.

De mist is niets anders dan rook, het is te zeggen stof, door den nevel opgehouden. Vandaar komt de uitleg.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Pierre Soubirous overleden. — BROEDER VAN BERNADETTE. — Bernard Pierre Soubirous, de laatste broer van de zalige Bernadette, is Dinsdag van verleden week te Lourdes overleden.

Hij werd den 10e December 1859 geboren, dus nadat de H. Maagd aan Bernadette was verschenen. Bernadette was zijn meter, toen hij gedoopt werd.

Hij was zeven jaar oud, toen zijn zuster haar intrede deed in het klooster van Saint Gildard te Nevers.

In 1878 correspondeerde hij met Bernadette. Hij was toen in dienst van den bisschop van Tarbes.

Den 14e Juni 1925 was hij in de basiliek van Sint Pieter te Rome tegenwoordig bij de zaligverklaring van zijn zuster en van de tribune, waar de familieleden van de Zalige hadden plaats genomen, volgde hij met een zichtbare ontroering de plechtigheden.

— **Schoone dood eener abdis.** — De abdis der Carmelieten van den « Reposoir », stierf tragisch terwijl zij op de vraag van den bisschop van Chambery in vollen winter naar een oud kasteel ging op drie duizend meters hoogte gelegen om er een nieuw klooster in te richten. Door een bioedopdrang getroffen zonk de abdis onderwegen neder. Zij had besloten alleen den weg af te leggen. Men vond de ongelukkige kloosterzuster en bracht haar naar « Le Reposoir » terug, alwaar zij stierf, slachtoffer van haren plicht.

Twintig jaren geleden was de abdis Maria van Jezus in Europa beroemd om hare schoonheid en haar groot fortuin.

Dochter van den markies van Rudini, die herhaaldelijk eerste minister in Italie was, huwde zij op zestienjarigen leeftijd den multi millioenbezitter markies Carlotti.

Gabriel d'Annunzio bezong haar in talrijke lyrische gedichten en maakte haar tot heldin van zijn drama : « La dama del Garda ».

Sportwomen en knappe paardrijdster doortrok zij Europa te paard.

Weldra trad de tragedie in haar leven. Zij verloor haar vader, had de smart haar eenigen broeder te verliezen, den volksvertegenwoordiger Carlo de Rudini, die korten tijd na den dood van zijn vader een einde aan zijn leven stelde.

De markiezin ging toen uit de wereld en trad in de orden. Zij had reeds het grootste gedeelte harer fortuin aan goede werken besteed hetzij wel 125 millioen frank.

De gewezen markiezin Carlotti werd de abdis Maria van Jezus en stichtte vele Carmelietenkloosters in Italie en in Frankrijk.

— **Wie was de doode.** — In een dorpje bij Mainz heeft zich een zonderlinge geschiedenis afgespeeld. In Juni 1926 ontving een spoorwegwerker uit Pasewalk van de politie te Mainz bericht dat zijn 21 jarige zoon vermoord was geworden.

De ontstelde ouders gingen naar Mainz, maar toen zij daar aankwamen was het stoffelijk overschot van den jongen reeds ter aarde besteld. Maar de papieren waren allemaal op het slachtoffer gevonden en men achtte de zaak dus in orde, te meer toen de ouders uit een foto, die de politie van den vermoorde gemaakt had, hun kind herkenden.

De beide bejaarde menschen gingen huiswaarts, treurende over het verlies van hun eenigen zoon. Verbeeldt u nu even dat zij daar, een goede drie weken geleden, op den tweeden Kerstdag een brief ontvingen uit Bochum van hun zoon waarin deze verzocht hem wat geld te willen zenden. Natuurlijk dachten de oudjes aan oplichterij, maar zij wilden toch het fijne van de zaak weten en togen dus naar Bochum, waar zij hun zoon inderdaad in den besten welstand — wat de gezondheid betreft — aantroffen.

De jongen had in 1925 het ouderlijk huis na hevige oneenigheden met zijn vader verlaten en toen bij het weggaan gezegd: « van mij hoort ge de eerste zes jaar geen woordje. Hij heeft overal gezworven en op velerlei wijzen zijn kost verdiend ; te Hamburg zijn hem een paar jaar geleden zijn papieren ontstolen en dat is tot nu toe de cenige aanwijzing van den raadselachtigen doode te Mainz. Heinrich is intusschen met zijn gelukkige ouders naar zijn dorpje teruggekeerd.

— **Arm land.** — Mgr. Gonou, bisschop van Moulinis, spreekt in treurige bewoordingen over den priesternood in Frankrijk. Hij voorispelt dat het in zijn bisdom en in geheel Frankrijk nog jaren zal duren eer de priesterrangen op behoorlijke wijze zullen zijn aangevuld.

Hij vraagt aan de geloovigen van zijn bisdom dat ze de priesters, die des Zondags in verschillige dorpen de mis gaan lezen, zullen vervoeren van het eene dorp naar het andere. Anders is het aantal dorpen waar ze de mis opdragen te beperkt.

Zelfs, indien de priesters vervoerd worden, is het nog niet mogelijk, dat alle dorpen hun beurt krijgen. Mgr. Gonou herinnert er echter aan, dat de geloovigen niet ontslagen zijn van de verplichting den Zondag, den dag des Heeren te heiligen.

Opdat de geloovigen, die niet in de gelegenheid zijn de mis te hooren, niet zouden verstoken blijven van godsdienstige oefeningen heeft de bisschop het volgende medegedeeld. De geloovigen zijn vrij de omstandigheden te wijzigen.

« Alle Zondagen zal, op een overeengekomen uur, geluid worden lijk voor de mis. Dan zullen de geloovigen samenkomen. Ze zullen den Rozenkrans bidden. Daarna worden eenige gezangen der H. Mis gezongen : Kyrie, Gloria (behalve tijdens den Advent en Vasten), Credo.

» Iemand zal het op zich nemen het Evangelie van dien dag voor te leven, alsmede een paar lessen uit den catechismus.

» Indien een priester geen kans heeft gezien de H. Mis op te dragen maar indien hij — zonder buitengewoon vermoeid te zijn — de gelegenheid zou hebben, in den namiddag zelf die oefeningen voort te zetten, dan zal hij het zeker doen. Hij zal daarna den zegen geven met het H. Sacrament ».

Arm Frankrijk.

— **De kleine beenhouwersgast.** — Er was eens, zoo vertelt « Aux Ecoutes » te Chatelon, een dorpje in den Puy du Dôme, een kleine beenhouwersgast, die alle dagen 's morgens het vleesch ging leveren bij de klanten van zijnen baas. 's Namiddags bracht hij den winkel in orde en 's avonds reed hij mee met zijn vader die voerman en bode was, om aan de statie pakken te gaan halen.

Als hij met den wagen tien minuten moest wachten las hij bij 't licht van den lantaarn, een boekje, Ovidius in 't Latijn, dat hij van den pastoor had geleend.

Op zekeren dag verdween de beenhouwersgast. Hij was de wereld ingetrokken, om zijn geluk te zoeken. Heeft hij 't gevonden ? Het is vandaag M. Pierre Laval, Eerste Minister en hoofd der Fransche regeering !

NEDERLAND.

Strafbaarstelling van godslastering. — Op eene vraag van baron van Wijnbergen heeft de minister van justitie in Nederland geantwoord dat de tijd gekomen was om op besliste wijze godslastering in 't openbaar te beteugelen en dat hij een ontwerp van wet in dien zin in voorbereiding had genomen.

AMERIKA.

Bandiet begraven te New-York. — ZIJN KIST KOST ONGEVEER 2 MILLIOEN. — De vrienden van den bandiet Cantano, die bezweken is onder de kogels van onbekenden, hebben hem onder de grootste praal begraven. Veertig auto's en vijf-en-zestig andere wagens vervoerden zijn vrienden naar 't kerkhof. Het stoffelijk overschot van Cantano berustte in een bronzen kist ter waarde van bijna 2 millioen.

— **Een klient doet zijn dokters een proces aan omdat zij hem belogen hadden.** — Voor een drietal jaren zegden vooraanstaande geneesheeren van New-York aan Lew Johnson, toenmaals bankier, dat hij ten hoogste nog drie jaar leven kon.

Die drie jaren zijn thans voorbij en Lew Johnson, die nog altijd leeft, heeft de geneesheeren voor de rechtbank gedaagd en eischt millioenen schadevergoeding.

Geloof hechtend aan de voorspelling van de geneesheeren heeft hij, daar hij geen rechtstreeksche erfgenamen had, zijne fortuin, die zeowat tien millioen bedroeg, verspild op de meest aangename manier, zich geene wellusten ontzeggend. Hij had slechts een kleine som behouden om zijn lijkdienst te bekostigen.

En nu de millioenen vervlogen zijn en hij nog springlevend is, wijst de zoogezegde zieke de rechtbank op het feit, dat het de « schuld » van de geneesheeren is dat hij thans leeft en arm is.

Hunne « schuld » is eigenlijk wat te veel gezegd, want indien hij de voorschriften van de geneesheeren gevolgd had, zou hij lang geen drie jaar meer geleefd hebben.

— **De vijftig vriendinnen van den koopman.** — Het scheidingsproces der 24 jarige Beatrix Phirter te Chicago heeft belangstelling gewekt, niet het minst om de merkwaardigheden welke er bij aan het licht zijn gekomen.

Beatrix had haar man op het kantoor van haar vader, een fabrikant, leeren kennen en vier jaar geleden getrouwd. Hij gold algemeen als een man van bijzonder, aantrekkelijk uiterlijk en was onder de dames wegens zijn mannelijk schoon zeer gezien. Het huwelijk was eerst heel gelukkig, doch vrij spoedig moest de jonge vrouw de ervaring opdoen, dat haar man het met de huwelijkstrouw niet zoo nauw nam en dat ze ettelijke mededingsters had.

Ze wilde echter niet jaloersch doen, vermeed ook elke zinspeling en bepaalde er zich toe de zaak gade te slaan. Dit leidde tot iets merkwaardigs. Na zes maanden kon mevr. Phirter vaststellen, dat haar man met een tiental vrouwen betrekkingen onderhield en nu kwam ze op de gedachte om een catalogus aan te leggen, waarin alle bijzonderheden over die liefjes van haar man stonden opgeteekend. Ze verschafte zich geboortedata, enz. van alden bezat ze het handschrift, liet dat door een grafoloog onderzoeken en voegde het zoo verkregen karakterbeeld haar eigen ervaringen. Dat werd allemaal zorgvuldig in den catalogus verwerkt.

Na een jaar bevatte het zonderlinge dagboek 35 namen en ten slotte steeg dit aantal tot 50. Met den 50en naam sloot mevr. Beatrix den catalogus af. Een verder uitbreiding interesseerde haar niet meer. Nu moest ze zich het bewijs verschaffen, dat haar man haar werkelijk bedroog en dat het uitgangspunt voor een echtscheidingsproces zou kunnen zijn. Ze ging zoogenaamd op reis om haar ouders te bezoeken 't et een detectieve haar man in het oog houden en toen ze tien dagen later terugkeerde bezat ze het onaantastbare bewijs, dat haar man haar herhaalde malen bedrogen had.

Met deze bewijsstukken gewapend liet mevr. Beatrix door haar advokaat de scheidingaanvragen, die den catalogus der vriendinnen van mijnheer Phirter bij de stukken voegde. Bij de behandeling van het proces waren talrijke der vriendinnen, zonder als getuigen te zijn opgeroepen, uit nieuwsgierigheid aanwezig. Ze werden geweldig pijnlijk verrast, toen tot niet gering vermaak van het auditorium de president het een en ander voorlas uit den catalogus, speciaal de karaktersbeelden, waarin o.a. notities stonden als : Molly L., 29 jaar oud, geeft zich uit voor 21, 120 pond gewicht, praatzuchtige gans, tot alle laagheid in staat.

Mevr. Beatrix heeft haar proces gewonnen en ze is niet langer mevr. Phirter.

ZWITSERLAND.

Socialist wordt Dominicaan. — EERTIJDS VOORVECHTER VAN 'T BOLCHEVISME. — In de St-Nicolaaskerk te Freiburg in Zwitserland had onlangs de priesterwijding plaats van den pater Dominicaan Genaz.

Pater Genaz is een bekeerling en wel een merkwaardig bekeerling, want hij is eerst een vurig socialist geweest.

Tien jaar geleden was hij een der meest geziene leiders van het socialisme in Zwitserland.

In 1920, voor zijn intrede in de katholieke Kerk, was hij voorzitter der vereeniging van de socialistische jeugd en een der voornaamste strijders voor het bolchevisme.

Bij zijn eerste H. Mis reikte hij ook de Communie uit aan den hoofdredacteur van de « Courrier de Genève » een medebekeerling en eertijds een socialistisch medepropagandist onder de Zwitsersche jeugd.

ITALIE.

De Paus en de ontwapening. — Onder den titel « De Paus en de Ontwapening » kondigt de « Osservatore Romano » eene lange nota af over den Volkenbond en over het werk dat door Z.H. den Paus reeds werd verwezenlijkt ten voordeele van den vrede.

« Het vraagstuk der onwapening, wordt er in gezegd, zooals het zich thans voordoet, is het typisch vraagstuk van de moderne beschaving, waar het geweld zich boven het recht plaatst ». Verder voegt het blad erbij : « Het feit dat de Volkenbond er, na tien jaar studie in gelukt is de konferentie in te richten, is reeds een daad van goeden wil, welke zou dienen gesteund te worden door de openbare meening, dwars van alle dwaze begoochelingen en verderfelijke vooringenomenheid. Om gevaarlijke ontgoochelingen te vermijden, moet men eerst en vooral overtuigd zijn dat « Ontwapening » niet de juiste naam is der conferentie die veeleer zou moeten genoemd worden, conferentie voor de vermindering en beperking der bewapening ».

De « Osservatore Romano » herinnert er aan dat de Paus herhaalde malen gezwaarschuwd heeft tegen dezen gewapenden vrede die, zegde hij, ons tot den oorlog leidt.

Het blad besluit : « De vrede is des te noodzakelijker, daar de ekonomische toestand zoo erbarmelijk is. Het belang dat opgewekt is door de beslissing te Geneve, van de voorbereidende ontwapeningsconferentie, is een uitstekende aanzetting voor een vredesapostolaat dat, uitgeoefend in den naam en met het gezag van het woord des Pausen, eene grootere werkkracht zal hebben en de gewenschte vruchten afwerpen.

Stads- & Provincienieuws.

VLIERMAEL. — De tooneelafdeeling van het koninklijk Fanfaren-gezelschap « De Pruimelaren » zal op Zondag 15 en 22 Februari aanstaande twee prachtige voorstellingen geven in hun lokaal « De Leeuw van Vlaanderen ». Naar het schijnt zal het publiek nog op wat meer puiks vergast worden daan laatst. Te oordeelen naar de vorige voorstellingen, beloft dus de aanstaande nog een grooteren bijval te verwerven.

Begin om 6 u.

BORGLOON. — Sterfgeval. — Onder een groote toeloop had gisteren, Vrijdag, de plechtige lijkdienst en begrafenis plaats, van Mevrouw Elisabeth-Rosalie-Florentine Polus, echtgenoote van M. Jan-Marcel Copis, geboren te Borgloon den 18 Juni 1849, er er godvruchtig overleden den 9 Februari 1931.

HEERS. — Sterfgevallen. — Zaterdag overleed alhier, bijna schielijk, Mevrouw Marie-Lucia-Ursula-Josephina Cordie, echtgenoote van M. Joseph Melon, geboren te Heers den 21 October 1868, en er overleden den 7 Februari 1931, voorzien van de laatste HH. Sacramenten.

Woensdag had de teraardebestelling plaats, onder een groote toeloop van volk.

— Gisteren Vrijdag had de teraardebestelling plaats van Zuster Marie-Christine, in de wereld Mej. Christine Putzeys, overleden te landen den 9 Februari 1931.

— **Deugnieterij.** — Kwaaddoeners hebben, tijdens den nacht, den vrijheidsboom overgebroken, die hier geplant werd ter gelegenheid van 's lands 100 jarige onafhankelijkheid. Een streng onderzoek is ingesteld om de deugnieten te ontdekken.

HEUR-LE-TIEXHE. — Nieuwe vaandels. — Verleden Zondag waren in onze parochiekerk twee nieuwe vaandels tentoongesteld, het vaandel van den bond van het H. Hart en het vaandel van Onze Lieve Vrouw. Het zijn twee prachtstukken uit de gekende firma Labbing van Brugge. Naar verluidt zal de wijding in de aanstaande maand Mei plaats hebben en gepaard gaan met groote feestelijkheden. Tot den aankoop van deze vaandels was er nog al geld noodig, maar in eene enkele rondhaling, door onzen Eerw. Heerder, was het noodige aangeschaft tot den aankoop. In het beoefenen der schoone deugd van milddadigheid verdient de bevolking van Heur ook wel een pluimpje, daar voor staat ze bekend in den omtrek, bijzonder bij zusters, paters en missionarissen.

Burgerlijken stand 1930. — Op 31 December telde onze gemeente 406 inwoners. In 1930 hadden er 8 geboorten en 5 sterfgevallen plaats. 3 koppeltjes zijn met hun bootjes de zee ingevaren, maar niet als matroos goed verstaan, de bedoeling is huwelijksbootjes.

— **Nieuwe huizen.** — De zwaluwen zullen dit jaar in de Lente niet alleen aan het bouwen zijn, want er zullen in 't voorjaar niet minder dan vier nieuwe huizen gebouwd worden en dan allen in de Kuilen.

Wat gaat er nog van de Kuilen geworden ?

— **Tooneelvertooning.** — De « St-Donatus Vrienden » zullen weldra gereed zijn met hunne tweede vertooning, het zijn talentvolle mannen, met eene uitmuntende uitspraak en 't is geen verwondering, zij hebben geerne een glaasje en zullen van dorst nog zoo haast niet sterven.

— **Onze Fanfare.** — De fanfare « St-Cecilia » bloeit en leeft en het aantal werkende leden groeit van dag tot dag aan ; deze mannen zijn wat meer matigheids gezind, maar tekken toch oon eens gaarne.

Het gaat in Heur nog zoo slecht niet er heerscht eendracht en verdraagzaamheid « twee schoone hoedanigheden », die door de inwoners in eere worden genouden. En is er soms hier of daar een woordje,
Al over het gieten van vuil water in een
s.ootje
Of over een hoopje mest.
Het wordt toch geregeld op het best.

LAUW. — De Fanfare « St-Pieter » zal op 15 en 22 dezer opvoeren « De verlovingsring », operette in 3 bedrijven.

Liefhebbers van schoon tooneel, doe bijtijds uwe plaatsen voorbehouden.

TERNAAIEN. — Aanranding. — Op 29 October ll. werd de brooduitvoerder Jan Lethion in vollen dag, met zijn kar aan de brug te Ternaaien aangerand door twee onbekenden, die hem een revolver op de borst zetten en verplichtten zijn geld, zijnde ongeveer 300 fr. af te geven. Later werden de bandieten herkend als zijnde de Luiksche mijnwerkers Jan Bronder en Georges Nieme en gezamelijk naar Tongeren gebracht.

Maandag hoorden zij zich door de rechtbank van Tongeren, wegens gewapende aanranding op den openbaren weg, elk veroordeelen tot 2 jaar gevangenisstraf.

LANAEKEN. — Inbraak. — Pieter en Eugène Van A., beticht op 2 Januari ll. het huis van Jan Houlbeek te zijn binnengebroken en er heel een partij lakens, kleederen en een uurwek te hebben ontvreemd, werden Maandag elk tot 7 maanden gevangenisstraf veroordeeld.

JUPRELLE. — Lijk gevonden. — Op den steenweg van Tongeren naar Juprelle, werd het lijk gevonden van een ouderling, die een gapende wonde aan het hoofd had. Een geneesheer heeft den dood vastgesteld. De ongelukkige liep een schedelbreuk op. Het is de genaamde Eugène Dohert, 75 jaar, verblijvende in het Oudmannengesticht te Luik. De gendarmerie van Fexhe-Slins heeft een onderzoek ingesteld om uit te maken in welke omstandigheden de ongelukkige overleden is. Verondersteld wordt dat de oude man door een auto gedood werd, die de vlucht genomen heeft.

JESSEREN. — Tooneelnieuws. — Onze tooneelavonden vastgesteld op Zondag 22 Februari en 1 Maart zijn door zekere omstandigheden uitgesteld tot Zondag 8 en 15 Maart.

Volledig programma zal binnenkort verschijnen.